

[Gillstrup]

påstå, at hvis Det Fri Aktuelts tal er rigtigt og der bliver udsendt 850.000 opkrævninger – det er der ingen af os der ved på nuværende tidspunkt – så vil mere end 849.000 være forkerte. De kan være for lave, eller de kan være for høje, men så at sige ingen af opkrævningerne vil være i overensstemmelse med den lov, der er vedtaget.

Den eneste grund til, at man ikke kan få dette lille, beskedne forslag fra Fremskridtspartiet igennem om, at vi i hvert fald ikke laver det vanvid i denne sommer, hvor det ikke er ordentligt forberedt, er, at man fra specielt Socialdemokratiets side siger: Ja, nok stemte vi imod det, da det var til behandling i oktober 1986, og nok har vi prædiker og snakket og snakket og sådan som det nu er partiets vane, men handlet har vi ikke, og så indgik vi altså i december måned 1987 ude på Marienborg med noget gløgg et forlig om, at der skulle forhandles noget med regeringen om et eller andet. Vi er helt enige i, og det kan enhver se med et kvart øje, at regeringen totalt har misligholdt sine forpligtelser over for Socialdemokratiet, men Socialdemokratiet er et spankingparti, det kan godt lide at få tæsk, og derfor siger de: Vi bliver ved med at holde fast ved den aftale, som vi nu engang har indgået, selv om aftalepartneren i den grad har misligholdt den 100 pct.

Enhver ved, at der i løbet af forsommeren 1988 administrativt er foretaget en udvikling, der må være fuldstændig i strid med de forudsætninger, Socialdemokratiet kan have haft ved denne julegløggkomsammen derude ved Bagsværd Sø. Det, der er kernen i det her, er, at Socialdemokratiet ikke, da de underskrev den aftale i december måned 1987, har kunnet forudse, at der ville ske disse fuldstændig vilde ting, der foregår på skatteministerens ansvar – for nu at citere fru Pia Gjellerup fra den sidste sag – hvis ansvar havde været et ord, der havde noget indhold, men det har det jo ikke i politik.

Den forberedelse af udsendelse af kartoffel-skatteopkrævningerne, som er foregået på skatteministerens ansvar igennem det halve år godt og vel, der er gået siden Marienborgaftalen i december 1987, er sket på en måde, så han faktisk har levet mindre op til sit ansvar, end selv den mest skeptiske Hardy Hansen-socialdemokrat nogen sinde kunne forestille sig at den her regering kunne lade være med at leve op til sit ansvar.

Derfor lad os i hvert fald sige til dem, der var med til at stemme imod kartoffelpesten i oktober 1986: Nu er det sidste udkald. Nu skal der trykkes på knapperne. Stem Rødt til kartoffelafgiften! Stem Grønt til det foreliggende forslag! (*Munterhed*). På den måde siger I nej til den. Derfor gælder det om at stemme ja til det foreliggende forslag, og det vil sige, at er man rød, stemmer man grønt i denne sag. Det er resultatet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 17 (FP og (ved en fejlfafstemning) 1 V) stemte for, 102 (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 26 A:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsbidrag. (Beregning af bidrag for mindre virksomheder).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 9/6 88. Første behandling 14/6 88. Betænkning 17/6 88. Anden behandling 21/6 88. Lovforslaget optrykt efter anden behandling. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 22/6 88 til tredje behandling af Bjørn Poulsen (SF)).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *Bjørn Poulsen* (SF):

Til § 1

1) Nr. 1 affattes således:

»1. I § 6, stk. 1, ændres »2,5 pct.« til: »2,8 pct.«

2) Nr. 4 affattes således:

»4. I § 17, stk. 1, ændres »2,5 pct.« til: »2,8 pct.«

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Ændringsforslagene svarer til de af Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag nr. 3